

Bà Vinh-pho ngồi sống một hồi, rồi nói :
— Để sự thật mà công giới thật.
Trước tôi cứ cho là chuyện ở đời đời trung cớ.
— Phải, nhưng đến đời chúng ta đây, thì lại tiến bộ nhiều lắm. Nhà phát minh, không thì các máy này, các phân xưởng Mông-ty-ông, các sự khuyến khích để đưa xã hội đến chỗ hoàn thiện để làm gì. Người ta chỉ khi nào biết khiến thật và phá hoại như Chúa Trời mới được hoàn thiện ; biết phá hoại thế là đi được nửa chặng đường rồi vậy.
— Vì thế nên các chất độc của Borgia, của Ma-di-att, của Ruyt-terri, thường nêu trong tiểu thuyết, và thường dùng trong các lần tuồng...
— Đó là những cơn đã của my thuật của khoa học đầy thôi. Ông có đạo A-đam-mông mà tôi đã có nhíp nói đến lần khi hồi, đã kinh nghiệm về nhiều cách giết người rất tàn ác, rất bí mật.
— Thật sao !

